

Sygn. akt III KK 193/20

POSTANOWIENIE

Dnia 22 kwietnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk

w sprawie **M. R.**

skazanego z art. 297 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu

w dniu 22 kwietnia 2022 r.

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania

zaskarżonego kasacją prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 16 stycznia 2020 r., sygn. akt II AKa (...),

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w L.

z dnia 23 kwietnia 2019 r., sygn. akt IV K (...),

na podstawie art. 532 § 1 i 3 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł
nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Obrońca skazanego pismem z dnia 5 kwietnia 2022 r. (data prezentaty Sądu Najwyższego) wniósł o wstrzymanie wykonania zaskarżonego kasacją prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 16 stycznia 2020 r., sygn. akt II AKa (...), utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w L. z dnia 23 kwietnia 2019 r., sygn. akt IV K (...), wskazując, że wykonanie tego wyroku spowodowałoby nieodwracalne, negatywne skutki dla skazanego.

Ponadto obrońca skazanego M. R. przypominał podniesione w treści nadzwyczajnego środka zaskarżenia zarzuty, w tym w szczególności zwrócił uwagę na zarzut nienależytej obsady sądu. W ocenie wnioskodawcy waga tego zarzutu oraz konieczność rozpoznania zagadnień prawnych dotyczących ewentualnego zaistnienia bezzwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. przez siedmioosobowy skład Sądu Najwyższego przemawia za uwzględnieniem wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia. Co więcej obrońca skazanego M. R. w dalszej części wniosku wskazał na względy natury zawodowej (zobowiązania związane z realizacją inwestycji, których wykonywanie nadzoruje skazany) oraz rodzinnej (konieczność sprawowania opieki nad chorymi rodzicami), które w jego ocenie miałyby wskazywać na zasadność wstrzymania wykonania kary.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy skazanego nie jest zasadny i dlatego nie został uwzględniony.

Instytucja, o jakiej mowa w art. 532 § 1 k.p.k. ma charakter wyjątkowy jako odstępstwo od zasady bezzwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń, sformułowanej w art. 9 k.k.w. Jej zastosowanie powinno być uzasadnione szczególnymi okolicznościami, które jednoznacznie wskazują, że wykonanie wyroku przed rozpoznaniem kasacji mogłoby spowodować dla skazanego poważne i nieodwracalne skutki.

Wprawdzie ranga zarzucanych w kasacji uchybień, w szczególności zarzutu nienależytej obsady sądu jest poważna, lecz jej zaistnienie nie jest obecnie, na skutek oczekiwania na rozpoznanie wskazanego na wstępie zagadnienia prawnego na tyle oczywiste, by badanie sprawy przez pryzmat przesłanek określonych w art. 532 § 1 k.p.k. przesądzało o konieczności przełamania reguły bezzwłocznego wykonania prawomocnego wyroku.

Sąd Najwyższy nie stwierdził także wystąpienia w realiach przedmiotowej sprawy szczególnych, wyjątkowych okoliczności prowadzących do wniosku, że wykonanie zaskarżonego wyroku mogłoby spowodować dla skazanego nieodwracalne, niekorzystne skutki ze względów natury zawodowej i rodzinnej. Przywołane przez wnioskodawcę okoliczności mogą być rozpatrywane w ramach wniosku o skorzystanie z dobrodziejstw instytucji zawartej w przepisie

art. 151 § 1 k.k.w. Ponadto jak wynika, z ustaleń dokonanych przez Sąd Najwyższy, na potrzeby rozpoznania niniejszego wniosku, obecnie w toku pozostaje zainicjowana przez skazanego procedura jego ułaskawienia. W konsekwencji tej procedury w dniu 21 września 2021 r. w Sądzie Okręgowym w L zapadło rozstrzygnięcie w przedmiocie wstrzymania wykonania orzeczonej wobec skazanego M. R. kary pozbawienia wolności do momentu rozpoznania wniosku o ułaskawienie. Sprawa wskazanego wniosku o ułaskawienie M. R. została zaś przekazana z dniem 30 grudnia 2021 r. do Kancelarii Prezydenta RP i do chwili obecnej nie została rozstrzygnięta, tak więc pozostaje aktualne wstrzymanie wykonania kary pozbawienia wolności zastosowane w ramach procedury ułaskawieniowej.

Wobec powyższego Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.